

andre, og jeg ved ikke, om jeg tør lægge en Smule Symbolik i den stedfundne Udnævnelse. Nu ser jeg den anden komme til Stede. (Afbrudelse af *Dinesen*). Rigtig, han er kommet til Stede. Men, som sagt, man skal ikke være Romantiker i Politik, man skal være forberedt paa alle Slags Skuffelser. Vi har før været udsatte for Skuffelser. Det er ikke første Gang, at et betydeligt Medlem af Regeringen har dristet sig til at vælge sig sin egen Politik, uafhængig af en anden politisk Leder. Men han brød ganske vist ud til Højre, og han endte i Grøften. Nu er de moderate Mænd i denne Regering svungne til Venstre. Jeg ser deri et Varsel om, at de vil faa større Lykke, og ingen kan mere end jeg nære et oprigtigt Ønske om, at Flygtningen af 12. Februar maa blive Sejrherran af 23. Oktober.

Vor Gruppe ønsker, at der maa komme et Resultat ud af denne Sag. Moderation er jo ikke det samme som Opportunisme — jeg har en Gang tidligere haft Lejlighed til at sige det, og jeg føler Lyst til at gentage det. Moderation er ikke at nøjes med, hvad man kan faa — det er vi Socialdemokrater mangfoldige Gange nødte til baade her i Rigsdagen og ude i det praktiske Liv, i Fagforeningerne o. s. v. Moderation er at nøjes med mindre, end man paa ethvert givet Tidspunkt er i Stand til at naa. Vi venter ikke at kunne gennemføre vort Program, det har vi i Øjeblikket ikke Magt til, men vi tror, at det, der her er foreslaaet af Regeringen, kan gennemføres. Vi tror ogsaa, at det er det mindste, man bør nøjes med at gennemføre, for det har den utvivlsomt Magt til, hvis den har Villie dertil.

Som hele Stillingen foreligger, vil vi derfor fra vor Gruppens Side acceptere Grundlaget i det foreliggende Forfatningsforslag. Jeg tænker ogsaa her særlig paa det Punkt, der synes at skulle blive det mest omtvistede — den ærede Flertalsordfører (Slebsager) berørte det ogsaa — nemlig Kommuneraadene som Grundlag for det nye Landsting. Jeg ser meget godt, at Spørgsmaalet Kommunevalg eller Alderscensus kan drøftes, men naar man fra en vis Side fremhæver en Aldersgrænse — der er nævnt det 35te eller det 40ende Aar — som det mest demokratiske, som en Grænse, der ikke i mindste Maade satte Klasseskel, idet man mener, at alle Mennesker lige godt naar en vis Alder, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette sidste ikke er rigtigt. Statistikken viser desværre, at Dødeligheden er stærkere overfor Arbejderklassen end over for de mere velhavende.

Altsaa, ikke en Gang overfor Døden er i det nuværende Samfund fuld Lighed. De velhavende lever gennemgaaende længere end de ubemidlede. Derfor vilde en saadan Aldersgrænse i Virkeligheden udelukke flere af de ubemidlede end af de velhavende. Alene af den Grund er denne Grænse derfor en udemokratisk Grænse. Men dertil kommer, at der forekommer mig at være noget usmageligt i at sætte en saadan Grænse. Vi trænger sandelig ikke til mere Aldersdomssvækkelse i dansk Politik, vi trænger tværtimod til Foryngelse, vi trænger til mere Ungdom. Jeg gad ogsaa set et Parti, som brød sig om at gaa ud med en Forfatningsrevision, hvorefter man ved Folketingsvalgene appellerede til de 25-aarige, men samtidig sagde til dem: Nu skal I stemme for at umyndiggøre jer selv ved de stedfindende Landstingsvalg. Jeg gad se et Parti gaa ud til et Folketingsvalg og sige: Kom og stem paa os og paa denne Forfatningsreform, der udelukker 15 af jeres Aarsklasser fra at stemme ved det Landstingsvalg, vi nu skal have. Jeg tror ikke, at den Stilling blev let, og jeg vil bede de Herrer af Højre og andre, som maatte ønske at drage denne Tanke frem, om rigtig at tænke den til Bunds.

Mod det Grundlag, som her er valgt, Kommuneraadene, har vi vor Indvending, og det er den, at den nuværende kommunale Valgret ikke er fuldt almindelig og ikke er fuldt lige. Men skal vi endelig have et Tokammerssystem, saa forekommer det mig unægtelig, at de kommunale Raad er det naturligste Grundlag, man kan finde for et saadant System her i Landet. Det er for Resten ikke noget nyt. I Sverige, i Frankrig og vistnok andre Steder er man ogsaa gaaet den Vej. Man har sagt, at det vil gøre Kommunevalgene politiske. Jeg siger dertil: Man kan ikke gøre noget til det, det er i Forvejen. Selvfølgelig stemmer Vælgerne, enten de saa skrider til kommunale eller til politiske Valg, ud fra hele deres Samfundsofattelse, hele deres politiske Opfattelse, og den Tale om, at de kommunale Valg ikke er politiske, er Hykleri og slet ikke andet. Det er en Maske, bag hvilken der dækker sig en bestemt Politik, der vælger at kalde sig upolitisk, det er det hele. Særlig maa dog Højre være paa det rene med, at Kommunevalgene er politiske, eftersom Højre i hvert Fald i København og i en Mængde større Købstæder gaar til kommunale Valg, ikke paa Grundlag af et vist positivt kommunalt Program — jeg har aldrig set Højre opstille et positivt Kommunalprogram, naar de gik til Valg